Magiczny Kraków

Stanisław Rodziński

2012-05-07

(ur. 1940)

Urodził się w Krakowie w roku 1940. Artysta malarz, absolwent krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych (1963). Studiował pod kierunkiem prof. Emila Krchy. W latach 1972-1981 związany zawodowo z Państwową Wyższą Szkołą Sztuk Plastycznych we Wrocławiu, gdzie prowadził pracownię malarstwa i rysunku. Od 1981 roku pracownik Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, w1989 roku uzyskał tytuł profesora, a w 1992 - profesora zwyczajnego. W latach 1993-1996 pełnił funkcję dziekana Wydziału Malarstwa, zaś w latach 1996-2002 rektora tej uczelni. W latach 1999-2002 był przewodniczącym Konferencji Rektorów Szkół Artystycznych. Od 2007 roku jest członkiem Rady Muzeum Narodowego w Warszawie oraz Centralnej Komisji ds. Tytułów i Stopni. Jest także członkiem rzeczywistym Polskiej Akademii Umiejętności oraz Rady Programowej Instytutu Dziedzictwa Narodowego (od 2001). W 1977 roku był sygnatariuszem Deklaracji Towarzystwa Kursów Naukowych tzw. Latający Uniwersytet. W latach 1991-1992 był członkiem Rady Kultury przy premierze RP.

Laureat wielu nagród, m.in. Fundacji A. Jurzykowskiego w Nowym Jorku (1988) i Nagrody im. Witolda Wojtkiewicza (2007). Odznaczony Medalem Komisji Edukacji Narodowej (1993), Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski (1998), Srebrnym Medalem Zasłużony Kulturze Polskiej Gloria Artis (2005). Doktor honoris causa Uniwersytetu Wrocławskiego (2002).

Członek ZPAP, aktywnie uczestniczący w pracach Okręgu Krakowskiego począwszy od lat siedemdziesiątych po rok 1983 (stan wojenny), redaktor biuletynu Rady Artystycznej ZPAP w okresie 1973-1983, przewodniczący Sekcji Malarstwa, Członek Zarządu Głównego Sekcji Malarstwa, Wiceprezes Zarządu Okręgu Krakowskiego. W latach 1963-2006 jego prace prezentowano na ponad stu wystawach indywidualnych i ponad dwustu zbiorowych, w kraju i za granicą.

Autor esejów w zakresie sztuki, zebranych w tomach Sztuka na co dzień i od święta (1999), Obrazy czasu (2001) i Mój szkicownik (2005).

"*(...) trzeba podkreślić jak ważne wartości i egzystencjalne problemy porusza pełne wyrazu malarstwo Stanisława Rodzińskiego. Z jednej strony aspekt sakralnej, dramatycznej refleksji nad ludzkim cierpieniem i odkupieniem, z drugiej zwyczajna, rzeczowa, gęsta w materii, wizja pejzażu emanująca nierzadko ze swoich mroków światłem i duchowością będącą najbardziej nieuchwytnym wymiarem transcendencji doczesnego życia człowieka.*" *Stanisław Tabisz [w:] Stanisław Rodziński, malarstwo/painting, ZPAP, Kraków 2007, s.4.*

"*Malarstwo Stanisława Rodzińskiego należy już dzisiaj do kanonu współczesnego malarstwa XX i XXI wieku. I choć jest to twórczość rozpoznawalna, z tak właściwym sobie charakterystycznym pismem, to przyznać trzeba, że ocena i krytyczne studium jeszcze tę twórczość czeka. Jerzy Nowosielski napisał, że Rodziński nie jest abstrakcjonistą, nie jest także ekspresjonistą, przynajmniej nie w tym znaczeniu, w jakim rozumiemy te pojęcia. (...) Przyjęło się uważać malarstwo Stanisława Rodzińskiego za nurt*

religijny w polskiej sztuce współczesnej (...) choć nie jest to do końca prawdą. (...) malarstwo Rodzińskiego trudne jest do szufladkowania" Grzegorz Bednarski [w:] Stanisław Rodziński, malarstwo/painting, ZPAP, Kraków 2007, s.15.